

REDACCIO:

Josep Pallach
26, Rue de Constantinople-PARIS 8°

ADMINISTRACIO:

Antoni Iborra
13, Rue Bassano - PARIS 16°
C. Ch. Postaux 4163-90 - PARIS

FONS
JOAN SOLER

FEDERACIO

DEMOCRACIA

SOCIALISME

JUNY 1950

Endavant

ORGAN CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

EditorialLA POLITICA CATALANA

Esdeveniments recents que han transcorregut, en general, mig amagats del public, han posat de relleu la feblesa de les estructures institucionals damunt de les quals Catalunya podia sostenir un combat que naturalment les depassa. No parlarem dels fets, que per altra banda son multiples i poc brillants. Pero potser val la pena d'insistir sobre la realitat que trasllueixen. I no pas perquè ens plagui jugar a fer de Jeremies, sino perquè creiem que és indispensable mirar ben de cara la situacio del nostre poble. Tenir-la sempre present. Quina és aquesta situacio, en el pla internacional? Quin esforç s'ha fet i es fa per afirmar a Europa i al mon la realitat de la nostra nacio? I en la politica espanyola, on és la inquietud, la voluntat directa del nostre poble? No parlarem de l'autoritat amb la qual pot pretendre's regir la vida de l'Interior. Tot-hom sap que això no existeix en absolut. El prestigi i l'eficacia son les fonts d'aquesta autoritat. L'un i l'altra brillen per la seva absència.

Repetim de cara enfora el que no cessem de dir-nos de cara endins. No es tracta de passar comptes, ni d'acusar a ningú. Tots som responsables d'una realitat que pesa amb pes de plom damunt de la vida de cada partit català, de cada català amb voluntat nacional. Prendre'n consciencia és el primer pas per a cercar-hi remei.

Per quin camí el trobarem? Pensem que és perfectament inoperant

preveure solucions parcials - el doble sentit del mot. El problema és d'envergadura, és total. Posar pegats a les coses no les arregla mai, i no podrà comptar-se amb nosaltres per a col·laborar a aquesta politica de "l'anar tirant" que ens ha fet tant de mal d'ençà que l'hem alçada a la categoria màxima. Preferim restar-ne al marge, sense vanitat i sense hostilitat envers ningú; simplement perquè creiem que així servim millor a Catalunya: reservant per l'esdevenidor la reserva politica i moral, que, justament o erronia, ens pensem representar.

Es tracta, en efecte, d'una veritable revolucio en la nostra vida politica. D'una transformacio total dels metodes i de les formes d'acció que han vingut dominant fins ara. De la creacio d'un clima obert, de combat i d'optimisme, d'unitat i de solidaritat. Es l'ambient que ha animat la vida dels pobles que han sapigut triomfar.

Una sociologia del catalanisme ens dirà un dia, quan anlitzi les causes de la present davallada historica, que el principal obstacle amb el qual ha topat la nostra renaixença, ha estat la manca d'un veritable instrument de govern. D'un partit - diguem el mot - forjat i passat amb el que es forgen els partits: amb anys de lluita i d'oposicio disciplinada, amb aprenentatge llarg i doloros de la funcio governant. Hem tingut de tot: un poble i un simbol. No hem tingut el partit que havia de dirigir l'un i fecun-

informacions diverses

CAMP DE VACANCES A IUGOSLAVIA; NOTA DE LA F.N.E.C. - La Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya comunica la nota següent: "Tots els joves exiliats catalans que vulguin anar a passar una part de les seves vacances a Iugoslàvia, son pregats d'adreçar-se al Comité Espanyol Universitari, 6 Rue de Tournon, Paris, 6. demanant les condicions que regeixen aquests camps. En principi, es tracta de 15 dies de treball de construcció de la Ciutat Universitària i de 15 dies de vacances i de viatges pel país. Els altres detalls seran donats per la F.N.E.C. als interessats".

BIBLIOTECA CIRCULANT DEL M.S.C. - Uns quants militants del M.S.C. s'han mostrat preocupats de col·laborar a la tasca de formació social que els moments requereixen, i han preconitzat la creació d'una Biblioteca circulant, que podria fer un bon servei en aquest sentit.

El C.E. està d'acord en ajudar aquesta iniciativa i demana a les seccions o als militants isolats que s'hi interessin, que vulguin escriure al company Iborra, el qual els informará més ampliant i els donará les instruccions oportunes.

MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

Normes per el període de discussió i convocatòria del Consell de Coordinació per la segona quinzena de setembre.

El C.G. ha aprovat les següents Normes:

1- Publicació del report d'activitat del C.E. i aprovació o refus d'aquest report. 2- Publicació de totes les resolucions que ens adrecin els militants. 3- Convocatòria de la reunió un mes abans de la reunió, cloent aleshores el període de publicació de resolucions. Publicació de l'ordre del dia definitiu. 4- Podran participar a la discussió i assistir a la reunió, tots els militants o Delegacions de militants que tinguin la carta de 1950; 5- Les Delegacions de militants portaran les corresponents credencials. Si hi hagués votacions, es comptará el número de vots corresponent a cada Delegació, per cada qüestió discutida, la qual cosa haurà de figurar a la credencial. - La reunió tindrà lloc següentment a Tolosa, i les seccions hauran de cobrir les despeses dels delegats.

(e d i t o r i a l)

dar l'acció de l'altre.

I no és la crítica el que ens interessa ara. Constatem uns fets i en treiem conseqüències. Tant de bo que poguessim encara -tots plegats, i en un darrer sobresalt- trobar les dreces que ens permetessin alleujar aquesta feina, o almenys realitzar-la en una situació menys crítica pel nostre poble; sense haver d'arribar al fons del pou.

Per si això no és així, -i per nosaltres no ha mancat mai-, ens es-

mercem en la tasca que, ara més que mai, ens sembla primordial: la formació del partit que haurà de dirigir la lluita de Catalunya.

Aquest partit, en l'actual moment històric no pot ésser altre que el partit de la classe obrera, el partit nacional dels treballadors del nostre poble.

::::::::::

SUANCES CONTRA ARTAJO- O LES CONTRA- BACCIONS ECONOMIQUES DEL FRANQUISME.

Durant el mes de maig i de Juny s'han produït una sèrie d'incidents en les altes esferes ministerials espanyoles el principal origen dels quals és el creixent malestar de les "forces econòmiques espanyoles", i l'oposició entre els seus representants i l'aparell parasitari creat entorn de Falange i dels sindicats verticals.

L'incident és conegut i es produï el entorn de la política econòmica de Suances i del "seu" Instituto Nacional de Industria. El pretexte fou la proposta de Suances que l'I. N. I. s'incautés de la A. E. G. - la Compañia Iberica d'Electricitat - que pertanyia als alemanys i que actualment s'ha de subastar. Uns quants bancs importants s'interessaven per l'explotació "liberal" de l'empresa. I naturalment no faltaren ministres i Procuradores que "procuraren" pels Bancs. El propi Franco dubta. Es parla de la dimissió de Suances i de reorganització del govern. I així se gueixen les coses.

En realitat el problema és de fons i depassa aquesta simple anècdota. La qüestió-insoluble pel franquisme és la següent:

la negativa americana de concedir crèdits és rotunda. Però el banc d'exportació i d'importació, pot concedir-ne, "a condició d'oferir garanties". Pel capitalisme americà, garanties vol dir desaparició de l'absurd sistema estatal que regeix parasitàriament la vida econòmica. Suances expressa el conjunt d'interessos d'aquest aparell parasitari un dels instruments del qual és l'I. N. I. Els altres ministres que se li oposen tradueixen les inquietuts de la banca, de la burgesia, dels que saben que sense l'ajuda americana no es pot subsistir.

Què ha de fer Franco?

Franco no pot fer res més que "a-
guantar", sense canviar el que pre-
cisament li demanen de canviar. Li-
beralitzar econòmicament el règim
significaria obrir-hi una bretxa
tan profunda que l'esfondrada poli-
tica seguiria després. Tot és soli-
dari: l'absurditat i la immoralitat
del presupost - amb el 55% per
la repressió i el 2% per l'Agricultura.
-; els controls estatals; l'autarquia
industrial descoberta per
Suances; la vida material dels par-
tidaris...

I heus ací perquè Franco dei-
xa parlar de dimissions i àdhuc es-
tà potser disposat a canviar alguns
ministres. Es tracta del que
ha fet sempre: passar el temps, gua-
nyar-lo a les democràcies, enlluera-
rar alguns banquers americans, ob-
tenir alguns dolars, esperar la reu-
nic de la O. N. U.

Entretant el país es va esfon-
drant de mica en mica...

BANQUERS A MADRID I LA CAUDILLA A ITALIA

Naturalment els esforços no ce-
ssen. Hi ha actualment a Madrid
el president i els dos vice-pre-
sidents del Chase National Bank.
Molts de banquers, i pocs dolars.

Entretant, el secretari de Comerç
Exterior es a Washington.

En el pla militar la premsa fran-
quista ha fulminat de nou contra
els anglesos i els francesos per
no haver acordat demanar-los el
seu ajut en la recent conferència
dels ministres. Però el cert és que
la cosa cou. I que els generals es
demanen perquè serveixen si ni per
la guerra els volen. Perquè doncs
es necessari que uns quants vaixells
xells de guerra americans vagin a
Mallorca a permetre de nou el co-
negut xantatge franquista?

Pel que fa a les altres relacions internacionals, el Caudillo, vivament desaconsellat d'anar a Roma per gent que podia fer-ho, hi envià la dona i la mainada: la filla i el gendre.

L'únic ministre que hi trobaran fou el senyor Pacciardi, ex-combatent republicà que deixà a la filla plantada a una tribuna, i que naturalment no veié a la mare ni per casualitat.

Menys mal que el viatge ha costat nonés 25 milions de Ptes, car és naturalment amb Yatch i amb escorta que viatjà la senyora Carne i els petits.

EL SOCIALISME I ELS PROBLEMES ACTUALS

La darrera reunió del Comisco ha estat important: el problema de les bases doctrinals de la futura internacional socialista, ha estat precisat per Guy Mollet en un sentí marxista, i per Morgan Philips, en un aspecte moral. La lluita per la pau, fou també evocada pels delegats; denunciant la maniobra bòlxevic i els provocadors de la guerra "preventiva".

El pla Schuman serà discutit el 20 de Juny. El manifest del Partit angles, el condemna ja per endavant.

Pero és sobretot la magnífica victòria del P.S.O.B., al que despertava forces esperances entre el socialisme europeu. Les eleccions, en les quals, sols, han guanyat nes de dotze llocs, mentre els catòlics, aliats als feixistes flamencs nonés en tres de nes, demostra que la oposició no aflebeix pas als P.S., si saben conservar els llaços amb els sindicats i el moviment obrer en general.

Una política constructiva - des del govern o des de la oposició, - per net de guanyar vots a "esquerra", és a dir entre els que votaren comunistes, i igualment a "dreta", es a dir entre els que votaren aquest anacronic partit liberal, perfectament infeliç i ineficaç. Ni cam ni peix, com a tot arreu del món.

LA POLITICA ESPANYOLA I EL CONGRES DEL P.S.O.E.

La propera arribada del senyor Albornoz, amb plans de reorganització, i amb voluntat d'escoltar parers, segons sembla, ha renogut les aigües sonertes de l'exili.

Pero és entorn del Congrés del P.S.O.E. que es centra aquests dies l'atenció política.

Es tractarà essencialment de la ratificació o de la rectificació de la política que els representants al Comité d'Enllaç amb els nonàrquics han vingut seguint d'ençà del 1948.

Igualment seran debatudes les relacions amb els representants socialistes al C.I.C; els quals sovint no s'han mostrat d'acord amb els de l'Exterior.

Desitgen ben cordialment el màxim d'encert als camarades socialistes espanyols en les seves deliberacions importants per tots els anti-franquistes.

CONORERA I EL PARLAMENT CATALA.

El Butlletí que publiquen els exlíders del proletariat català, s'atreveix a manifestar una opinió i a intentar intervenir en unes qüestions que, per dignitat nacional, haurien d'estar vedades als desamparats deixebles de Stalin. Enmig de les fervents protestes de fidelitat al "pddrecito", el Sr. Conorera fica el seu nas en una qüestió que no el concerneix en absolut, i gosa proposar "fórmules" i "solucions", com en els bons temps del seu viureinat català. No entrem en el fons del problema. Insistim que, per davant de les discrepàncies polítiques, barrar el pas a aquesta gent, es un acte de salubritat.

I no creiem que pugui haver qui se'ls escolti, ni que totes les forces democràtiques de Catalunya deixin de coincidir en aquesta qüestió.

COMENTARI POLITICEL PLA SCHUMAN I LA CONSTRUCCIO D'EUROPA

No és pas únicament en l'aspecte internacional que la proposta del ministre francès d'Afers Exteriors és el fet dominant dels darrers mesos. La seva realització tindria conseqüències importantíssimes en la vida interna de tots els pobles d'Europa. I, si certes condicions fossin efectives, és la noció mateixa del que és "internacional" i del que és "nacional" al que arribaria a capgirar-se: l'organització d'Europa entraria finalment en el terreny de les realitzacions.

Pels socialistes no és difícil senyalar aquestes condicions. El règim de propietat-socialista o capitalista-de les indústries de la Rhur decidirà, a fi de comptes, els objectius del "pool" projectat i les finalitats de l'entesa: pacífiques i econòmicament progressives, o simplement-com ja es feia abans de la guerra-repartiment de mercats i restricció de la producció per a mantenir els preus.

L'altra condició és la que han vingut indicant els socialistes que, com nosaltres, no creuen que els problemes socials tinguin solució en el pla nacional i que ja fa temps que lluiten a l'interior del Moviment Socialista pels Estats Units d'Europa per a unificar Europa, com a primera etapa vers l'objectiu internacionalista que és el nostre. La socialització de les indústries bàsiques és doncs solidària de "l'europeïtzació" d'aquestes indústries.

Si mantenim aquesta posició, com hem de jutjar doncs el pla Schuman, tal com el coneixem? Els partits socialistes continentals, malgrat una aprovació de principi que no podia mancar, no han cessat de reclamar que els diferents aspectes d'aquestes dues condicions fossin tinguts en compte. Però la veritat és que cap d'aquests grans partits participa actualment al govern del seu país. No és lògic doncs, en aquesta situació, que el govern treballista, abans de comprometre's a un acord de principi com el que se li demanava, volgués assegurar-se del caràcter exacte del "pool" projectat?

No intentem justificar una política d'abstenció en els afers continentals, la qual, desgraciadament, és la que ha vingut seguint massa sovint el L.P. al poder. Però senyalem el caire socialista d'una negativa que en conté d'altres, i sobretot potser la delicada situació de la economia britànica, subordinada a l'exportació del carbó i dels productes metal·lúrgics als preus més baixos possible.

Anglaterra no té pràcticament avui atur forçós; hi ha prop de 2 milions de parats a l'Alemanya d'Adenauer, i més d'un milió a l'Itàlia de De Gasperi. La S.F.I.O. fa un esforç extraordinari per a mantenir a França els objectius del pla Monnet, i tots sabem quina és la situació a Bèlgica. El govern treballista és l'únic govern europeu que ha sabut contenir l'inflació bo i efectuant una gran política d'inversions veritablement socialista, i aconseguint -malgrat les dificultats de la post-guerra i l'empobriment de l'economia britànica- millorar el nivell de vida de la classe obrera, gràcies sobretot als Serveis Socials i al manteniment d'un rigorós sistema de control de preus.

Tot això no podia-no devia-posar-se irreflexivament en joc per a secundar una iniciativa el caràcter de la qual-repetim-ho-no ha estat encara precisat. Si l'egoisme no ha estat mai una posició socialista, si que ho és la defensua de les conquestes socials d'un país determinat, en un medi internacional capitalista.

6
Resta que la simple defensa no ha conduit mai enlloc a la victòria i que, per això mateix, no li queda altre sortida al treballisme, que la que ha refusat constantment. Prendre la iniciativa d'una veritable política socialista de reconstrucció europea. Altrament, i malgrat els seus esforços, l'acció conjugada dels nuclis capitalistes europeus i americans, arribaran a reduir, una a una, les seves posicions.

El pla Schuman pot significar "la dernière chance" del L.P. al govern. O bé és capaç -bo i mantenint íntegrament posicions socialistes- de presentar un propi pla de reconstrucció econòmica d'Europa, o bé la reconstrucció continental - en unes formes, ai las!, que no ens plauran gaire - acabarà fent inoperant el que haurà estat magnífic esforç del socialisme dins d'una illa.

+++++

=====

EL FESTIVAL DE PRADES

I HOMENATGE A PAU CASALS.

Durant gairebé tot el mes de Juny, la vila de Prades, residència de Mestre Casals, ha estat al primer pla de l'actualitat mundial.

I no pas precisament en el terreny turístic, ni tan sols simplement artístic. En realitat, el festival Joan Sebastià Bach de Prades, malgrat l'altíssim valor artístic que sens dubte representa, el trascendeix per a inserir-se en una altra esfera de valors: els propiament humans.

Es l'home Casals, que diria Unamuno, és el Mestre, tant com el músic, el que ha estat honorat durant aquests dies per totes les personalitats rellevants del món de la cultura. I és a través d'ell la pàtria catalana, la que avui se sent afalagada. Casals la simbolitza magníficament, per les seves qualitats de treball i d'esforç fecundant una sensibilitat privilegiada. I sobretot per la se-

va fidelitat a les nocions de llibertat i de Justícia, que avui son a casa nostra befades i menyspreades pel dictador.

Com a catalans, ens sentim orgullosos de l'homenatge mundial adreçat a un català; com a democràtes i com a socialistes, ens plau veure-hi la primera manifestació d'aquest desgreuge que un dia els democràtes de tot el món hauràn de manifestar a la democràcia hispànica.

Ben cordialment, amb la més profunda admiració, els socialistes catalans, diem avui: Per molts anys, mestre Pau Casals!

=====

=====

=====

Inscripció als centres d'aprenentatge.

Els joves refugiats compresos entre l'edat de 14 i 16 anys poden sol·licitar l'Admissió a un Centre d'Aprenentatge. Els de la Regió de París, han d'adreçar-se a la Generalitat: 5, Rue du Fgb. Poissonière, París, 9. - Els altres al Centre de Reclassement Professionnel de Tolosa. (32, bis, Rue Valade. Toulouse). Insis-

Juny del 1950

tin sobre la importància i els avantatges de la inscripció a aquests centres. L'admissió assegura la possibilitat d'obtenir una beca d'estudis.